

Menneskerettigheder, Foreningen af Statsamtænd, Foreningen af Statsamtsjurister, Kommunernes Landsforening, Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske og Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om registreret partnerskab kan registrering kun ske, hvis begge parter eller en af dem har bopæl her i landet og dansk statsborgerskab. Om baggrunden herfor henvises til pkt. 2.1.1 i de almindelige bemærkninger ovenfor.

Efter forslaget sidestilles statsborgerskab i Norge, Sverige eller Island med dansk statsborgerskab. Registreret partnerskab kan således efter forslaget indgås i Danmark, hvis en af parterne (eller begge) har bopæl her i landet og statsborgerskab i Danmark, Norge, Sverige eller Island, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 3, 1. pkt.

Efter forslaget til § 2, stk. 3, 2. pkt., bemyndiges justitsministeren endvidere til at bestemme, at statsborgerskab i et andet land med en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske, ligeledes sidestilles med dansk statsborgerskab. Der tages herved højde for den situation, at også andre lande end de nævnte måtte gennemføre en lov om registreret partnerskab, der svarer til den danske, og hvor de hensyn, der ligger bag den foreslåede ordning vedrørende norsk, svensk og islandsk statsborgerskab, derfor gør sig gældende på samme måde. Om forholdene i Holland henvises til pkt. 2.1.2 i de almindelige bemærkninger ovenfor.

Det er en betingelse, at der er tale om en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske. Om dette er tilfældet, må bero på en samlet vurdering af den pågældende lovgivning. Bestemmelsen vil f.eks. ikke kunne anvendes i forhold til et land med en væsentlig mere restriktiv lovgivning på området. I sådanne tilfælde ville det ikke være rimeligt at sidestille statsborgerskab i det pågældende land med dansk statsborgerskab.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 2, kan der endelig indgås registreret partnerskab, hvis begge parter har haft bopæl her i landet i de sidste to år før registreringen. I så fald stilles der ingen krav til statsborgerskabet.

Det er forudsat, at der i forhold til de her omtalte personer anlægges en mere restriktiv fortolkning af bopælsbegrebet, end hvad der gælder for de ovenfor nævnte nordiske statsborgere m.v. Baggrunden er, at

de nordiske statsborgere m.v. må forventes at kunne få anerkendt et dansk registreret partnerskab efter en tilbagevendende til deres hjemland, jf. ovenfor pkt. 2.1.1 i de almindelige bemærkninger, mens dette ikke kan antages at gælde de personer, som den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 2, tager sigte på.

I tilfælde, hvor det måtte give anledning til tvivl, om en person efter stk. 2, nr. 2, har bopæl her i landet, må der herefter anlægges en samlet vurdering. Der må bl.a. lægges vægt på retsgrundlaget for opholdet i Danmark, herunder om en opholdstilladelse er udstedt med henblik på midlertidigt eller varigt ophold, og om opholdstilladelsen er tidsbegrænset. Der må også lægges vægt på, om det i øvrigt kan antages, at personen har til hensigt varigt - eller i hvert fald for en længere periode - at forblive i Danmark. Det kan her indgå, om den pågældende har fast arbejde i Danmark eller på anden måde har en mere varig, objektiv tilknytning til landet. Personer, der alene opholder sig i Danmark i en kortere, forud fastlagt periode (der dog overstiger to år, jf. den foreslåede bestemmelse), eller som i øvrigt må antages at ville forlade Danmark igen inden for nærmere fremtid, vil ikke have bopæl i Danmark i bestemmelsens forstand. En person, der søger opholdstilladelse i Danmark, f.eks. en asylansøger, vil heller ikke have bopæl her i landet, mens ansøgningen behandles.

I kravet om bopæl i Danmark i de sidste to år ligger også, at opholdet har været uden væsentlige afbrydelser. Således vil f.eks. et længere ophold i udlandet inden for to års-perioden, hvadenten det er i hjemlandet eller i et andet land, indebære, at lovens betingelser ikke er opfyldt. Det vil derimod være uden betydning, om den pågældende i perioden har foretaget kortere ferierejser m.v. til udlandet.

Efter § 36 i bekendtgørelse om ægteskabs indgåelse (bekendtgørelse nr. 662 af 1. august 1995 som ændret ved bekendtgørelse nr. 1127 af 13. december 1996) gælder det om registreret partnerskab, at prøvelsesattest til en part, der ikke er dansk statsborger, kun må udstedes, hvis den pågældende opholder sig lovligt i Danmark. En person, der har dansk statsborgerskab og bopæl i Danmark, kan således ikke efter de gældende regler indgå registreret partnerskab med en person, der opholder sig ulovligt i Danmark.

De foreslåede nye regler medfører ingen ændring i kravet om lovligt ophold.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ikke skal betales gebyr for udfærdigelse af navnebeviser efter navnelovens § 15, stk. 2.